

Tato disertační práce se zabývá právním postavením migrujících osob z hlediska dvou samostatných, avšak vzájemně si blízkých a spolu souvisejících právních odvětví pracovního práva a práva sociálního zabezpečení. Pohlíží na přeshraniční migraci spojenou s výkonem práce jako na aktuální téma společné pro obě právní odvětví. Podstatná část výkladu vychází z právní úpravy obsažené v právu Evropských společenství, které pracovní migraci povyšuje na jednu ze základních svobod, na nichž je založena samotná existence EU. Komunitární právo usiluje o odstranění jakýchkoli překážek, které by bránily volnému pohybu pracovníků, a přizpůsobuje tomuto požadavku úpravu postavení migrujících osob od oblasti přístupu na pracovní trh jiného členského státu, přes pracovníprávní nároky migrujících pracovníků až po nároky na dávky sociálního zabezpečení a sociální výhody. Výklad je podložen bohatou judikaturou Evropského soudního dvora. Práce si všímá též toho, jak jsou uvedené otázky řešeny mezinárodněprávními dokumenty a samozřejmě též českými právními předpisy.

Práce je rozdělena na dvě základní části. První část popisuje úpravu pracovníprávních podmínek a nároků migrujících pracovníků a soustředí se na otázky související s přístupem k zaměstnání a výkonem práce v jiném státě, než je stát původu pracovníka. Druhá část se zabývá sociálním zabezpečením migrujících pracovníků, popisuje vývoj koordinačních pravidel obsažených v právu Společenství i v mezinárodních smlouvách o sociálním zabezpečení, vymezuje základní principy této koordinace a všímá si jejich vzájemného vztahu. V závěru práce je poukázáno na největší nedostatky sledované problematiky a jsou nastíněny možnosti dalšího právního vývoje.